

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

N^o

ГАЗЕТА.

20.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. Пятница. 9-го Марта — 1834 — Wilno. Piątek. 9 Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 27-го Февраля.

Высочайшими Приказами: 14-го Февраля, Членъ Адмиралтейства-Совѣта, Вице-Адмиралъ Патаниоти 1-й, назначень состоять по Черноморскому Флоту, съ оставлениемъ въ настоящемъ званіи.

17-го Февраля, Состояцій при Главнокомандующемъ Дѣйствующемъ Армію по особымъ порученіямъ, Свиты Его Императорскаго Величества Генераль-Майоръ Окунѣвъ, уволенъ въ отпускъ, за границу, на десять мѣсяціевъ.

19-го Февраля, Произведенъ, за отличие по службѣ, Командиръ Кирасирскаго Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА ПАВЛОВИЧА полка, Полковникъ Миленъ, въ Генераль-Майоры, съ назначеніемъ Командиромъ 2-й бригады 2-й Кирасирской дивизіи; Командиръ 2-й бригады 2-й Кирасирской дивизіи, Генераль-Майоръ Захаржевский 2-й, назначень Командиромъ же 2-й бригады Гвардейской Кирасирской дивизіи.

21-го Февраля, Членъ Государственнаго Совѣта, Генераль отъ Кавалеріи, Генераль-Адъютантъ Графъ фон-дер-Паленъ 1-й, назначенъ Членомъ Военнаго Совѣта, съ оставлениемъ въ прежнихъ должностіи и званіи; уволенъ въ отпускъ, Командиръ 3-й бригады 22-й Шѣхтной дивизіи, Генераль-Майоръ Вакульской, на четыре мѣсяца, съ состояніемъ по Армії. (Сѣc. Пг.)

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ жур. Государственнаго Совѣта, въ соединеніи съ соединеніемъ Департамента Законовъ и го Департамента Экономіи и въ Общемъ Собрании, разъ Законовъ и Госу-смотрѣвъ представлениe Г. Министра дарственной Эконом-ВнутреннихъДѣлъ, омѣрахъ къ испра-міи 1 Сентября и влєнию дорожной повинности, и при-Общаго Собрания 2 знавая изданіе предполагаемыхъ имъ Октября 1833 года. Министромъ правиль полезнымъ, въ томъ отношеній, что оньми устанавливается постоянный порядокъ по исправленію дорожной повинности и излагаются способы къ исправному выполнению сей обязанности, съ нѣкоторыми облегченіями и справедливою уравнительностію; но вмѣстѣ съ тѣмъ находя, что по сему же предмету содержатся нѣкоторыя постановленія въ мнѣніи Государственного Совѣта 1832 года,— счель нужнымъ, какъ для полноты издаваемыхъ правиль, такъ и для соглашеній предположеній Министра съ упомянутымъ мнѣніемъ Государственного Совѣта, Высочайшимъ повелѣніемъ 2 марта 1826 года, и какъ съ Высочайшіе утвержденными въ 1817 году примѣчаніями о дорогахъ, такъ и съ послѣдовавшими на положеніе особаго Комитета объ устройствѣ доро-гъ въ Государствѣ Высочайшими предначертанія-ми, сдѣлать нѣкоторыя дополненія и поясненія, и въ слѣдствіе сего положилъ: издать слѣдующія правила о содержаніи нынѣ существующихъ земляныхъ доро-гъ въ Государствѣ:

1) Повинность по устройству дорогъ, на основа-ніи Высочайшаго повелѣнія 2 марта 1826 года, со-стоитъ единственно въ поддержаніи въ надлежащемъ видѣ и исправности дорогъ, нынѣ существующихъ, порядкомъ, доселѣ наблюдавшемъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 27 Lutego.

Przez Nauwyższe Rozkazy Dzienne: Dnia 14 Lutego, Członek Rady Admiralicyniey, Wice-Admirał Patanioti 1szy, przeznaczony liczyć się w Czarnomorskiej Flotie, z pozostaniem w terazniejszych obowiązkach.

Dnia 17 Lutego. Zostający przy Naczelnie Dowodzącym Armię Działającą do osobnych poleceń, Orszaku Jego Cesarskiej Mości, Jenerał-Major Okuniew, uwolniony na urlop za granicę na dziesięć miesięcy.

Dnia 19 Lutego. Za odznaczenie się w służbie, Dowódca pułku Kiryssyerskiego Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia MICHAŁA PAWŁOWICZA, Półkownik Milen, wyniesiony na Jenerał-Majora z przeznaczeniem na Dowódczę 2giej Brygady 2giej Dywizji Kiryssyerów; Dowódca 2giej Brygady 2giej Dywizji Kiryssyerów, Jenerał-Major, Zucharzewski 2gi, naznaczony Dowódczę 2giej Brygady Gwardyjskiej Kiryssyerskiej dywizyi.

Dnia 21 Lutego. Członek Rady Państwa, Jenerał-Jazdy, Jenerał-Adjutant, Hrabia Von-der-Pahlen 1szy, mianowany Członkiem Rady Wojennej, z pozostaniem na dawniejszych obowiązkach i Urzędzie; uwolniony na urlop, Dowódca 3czej Brygady 22gicy Dywizji pieszej, Jenerał-Major Wakulski, na cztery miesiące, z liczeniem się w Armii. (P. P.)

Opinia Rady Państwa.

Wypisano z Żur. Rada Państwa, na połączonym Departamentów: połączonego tamemcie Praw i Gospodarstwa, oraz Departamentu Praw na Powszechnem Zebraniu, rozważyw- i Gospodarstwa Państw szym przedstawieniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, o szrodzakach odbywa- nia powinności drogowej, i uznając Zebrania dnia 2 Października 1833. r. wydane przezeń prawidła pozyteczne- mi w tym względzie, że przez nie ustanawia się stały porządek w odby- waniu powinności drogowej, i wykładają się sposoby porządnego wypełniania tey powinności, z pewnymi ul- gami i sprawiedliwem zrównaniem, lecz też razem znay- dując, że w tymże przedmiocie zawierają się niektóre po- stanowienia w opinii Rady Państwa z 1832 roku, uzna- ła za rzecz potrzebną, tak dla zupełności wychodzących prawideł, jako też dla zgodzenia propozycyj Ministra z pominiętą opinią Rady Państwa, Nauwyższym roz- kazem z dnia 2 Marca 1826 roku, jako też z Nauwyż- szym zatwierdzonimi w 1817 roku uwagami o drogach, oraz z Nauwyższemi projektami, które nastąpiły z po- wodu postanowienia oddzielnego Komitetu o urządzeniu dróg w Państwie, uczynić niektóre dopełnienia i obja- śnienia, i na skutek tego postanowiła: wydać następu- jace prawidła o utrzymaniu teraz będących dróg lądo- wych w Państwie:

1) Powinność we względzie urządzenia dróg, na zasadzie Nauwyższego rozkazu z dnia 2 Marca 1826 roku, zależy jedynie na utrzymaniu w należytym kształcie i porządku dróg teraz będących wedle dotąd zachowywanego trybu.

2) Но если сами помѣщики или казенные во-
лости признаютъ нужнымъ въ нѣкоторыхъ мѣстахъ,
гдѣ дорога, по свойству грунта земли, подвергается
безпрестанному и значительному поврежденію, соб-
ственными средствами ону шоссировать или покрыть
пластинами, жердями, фашинами и проч., то се имъ
не воспрещается, съ тѣмъ только, чтобы на сїе испра-
шиваемо было предварительно разрѣшеніе Министра
Внутреннихъ Дѣлъ и чтобы самое устройство про-
изводилось: а) на правилахъ, въ дорожной инструк-
ціи содержащихся, и б) впредь до образования Граж-
данскихъ Инженеровъ, подъ наблюденіемъ Уѣздныхъ
Землемѣровъ и другихъ знающихъ часть сїо Чино-
никовъ.

3) Равномѣрно, когда, по ближайшему усмотрѣ-
нію мѣстного Начальства, представится необходимы-
мъ, по причинѣ значительного протяженія дороги
и по другимъ мѣстнымъ уваженіямъ, произвестъ ис-
правление оной вышепомянутымъ образомъ на счетъ
общаго по Губерніи или частнаго по уѣзду земскаго
сбора; въ таковыхъ случаяхъ Начальникъ Губерніи,
составивъ, чрезъ Уѣзднаго Землемѣра, на основаніяхъ,
въ дорожной инструкціи показанныхъ, и по черте-
жамъ, въ атласѣ заключающимся, смыту, представля-
ть ону на утвержденіе Министра Внутреннихъ
Дѣлъ.

4) Если бы, для сокращенія пути отъ одного
пункта до другаго, можно было избрать прямое на-
правленіе, но таковое устройство потребовало бы
значительныхъ издержекъ: то для избѣжанія оныхъ,
допускать обѣзы по дорогамъ, уже устроеннымъ.

5) Всѣ мосты и значительныя гати, требующія
нѣкотораго искусства и большихъ усилий, а по об-
ширности своей важныхъ издержекъ, въ предупреж-
деніе неудобствъ и для лучшаго порядка и единообра-
зія, изымаются изъ натуральной повинности, и по-
строеніе оныхъ, равно какъ и ежегодный ремонтъ
починкою, относятся на счетъ общаго по Губерніямъ
земскаго сбора.

6) На устройство таковыхъ мостовъ и гатей со-
ставлять, чрезъ Губернскаго Архитектора, смыты по
правиламъ и чертежамъ, въ помянутыхъ дорожной ин-
струкціи и атласѣ содержащимся, и равнымъ образомъ
представлять на утвержденіе Министра Внутрен-
нихъ Дѣлъ, наблюдая при томъ, чтобы устроиваемые
на семь основаній мосты на губернскихъ дорогахъ,
сообразно съ мнѣніемъ Государственнаго Совета 1832
года, имѣли ширину не менѣе 9-ти аршинъ, съ умень-
шениемъ впрочемъ таковой ширины оныхъ на уѣз-
дныхъ и торговыхъ дорогахъ соотвѣтственно степени
большаго или меньшаго проѣзда.

7) Суммы, на таковое устройство дорогъ, мо-
стовъ и гатей потребныя, по полученіи разрѣшеній,
въ слѣдствіе сношеній Министра Внутреннихъ Дѣлъ
съ Министромъ Финансовъ, вносить вмѣстѣ съ дру-
гими по Губерніи издержками въ общія смыты зем-
скихъ повинностей; самыя же работы, по устройству
тѣхъ дорогъ, мостовъ и гатей, равно ежегодную по-
чинку сихъ послѣднихъ, отдавать желающимъ съ тор-
говъ въ Казенихъ Палатахъ, на законномъ основа-
ніи; а по содержанію дорогъ, устроенныхъ предпи-
саными въ статьѣ 3-й сихъ правилъ порядкомъ,
сообразно съ Высочайшими предначертаніями, про-
изводить работы нарядомъ изъ крестьянъ, подъ над-
зоромъ знающихъ и усердныхъ Чиновниковъ и съ
платежемъ изъ земскаго сбора за одну доставку ма-
териаловъ.

8) Засимъ всѣ дороги, въ Губерніи лежащія, и
всѣ незначительныя гати и небольшіе мостики, кои
всякій крестьянинъ сдѣлать можетъ, приведя, чрезъ
Уѣздныхъ Землемѣровъ, въ точную извѣстность, рас-
положить на постоянные участки и расписать на всѣ
сословія, сю повинность отправлять обязаныя, съ
такою уравнительностію и такимъ примѣненіемъ къ
мѣстности, чтобы каждому удобно было обрабаты-
вать часть свою лично, а не наймомъ, и чтобы вооб-
ще участки дорогъ, проходящіе чрезъ селенія, бы-
ли обработываемы исключительно жителями тѣхъ же
самыхъ, или, при недостаткѣ людей въ нихъ, съ при-
пискою ближайшихъ къ нимъ селеній.

9) Для сей же цѣли тѣ изъ участковъ, на обя-
занности которыхъ состояло досель содержаніе озна-
ченныхъ въ статьѣ 5-й сихъ правилъ большихъ мо-
стовъ и значительныхъ гатей, обратить къ устройству
дорогъ, возложивъ на нихъ такое пространство до-
рожнаго участка, какое по нужной на ономъ работѣ,
могло бы равняться съ прежнею повинностію, и на-
блюдая при томъ то право: а) чтобы мелкопомѣстныя
дворянскія имѣнія, въ коихъ отъ 10 до 50 душъ, при-
писывались въ дорожныхъ участкахъ къ большимъ
селеніямъ; б) чтобы имѣнія, заключающія въ себѣ не
болѣе 10 душъ, назначались на самые ближайшіе къ
нимъ участки и не обременялись припискою ихъ къ

2) Lecz jezeli sami obywatele lub skarbowe w³o¶ci uznaj¹ za rzecz potrzebn¹ w niektórych mieyscach, gdzie droga z natury gruntu ulega nieustannemu i znacznemu psuci¹ siê, w³asnemi ſrodkami zrobic na niej szosse, lub pokryc p³aszczakami, żerdziami, fasyn¹ i t.p. tedy im sie to nie wzbrania, z tem tylko zastrzezeniem, a¿eby o to proszono uprzednio o rozwiazanie Ministra Spraw Wewnêtrznych i a¿eby sama robota uskuteczniala sie: a) na prawidłach w instrukeyi drogowej zawierajacych sie, i b) do czasu uksztalcenia Inżynierow cywilnych, pod dozorem Powiatowych Jeometrów, i innych swiadomych tej rzeczy urzednikow.

3) Równie¿, gdy z bli¿szej uwagi mieyscowej Zwierzchnosci oka¿e sie nieodzownem, z przyczyny znacznego przedlu¿enia drogi i dla innych mieyscowych uwag, uskutecni jey poprawe wyzejem pomienionym sposobem, kosztem ogólnego z Gubernii lub szczególnego z powiatu ziemskego poboru; w takich razach Naczelnik Gubernii, zrobiszy, przez Powiatowego Komornika, na zasadach, w instrukcyi drogowej wskazanych, i wedle planów, w atlasie zawierajacych sie, obracowanie kosztow, przedstawia one na zatwierdzenie Ministra Spraw Wewnêtrznych.

4) Je¿eliby, dla skrócenia drogi, od jednego do drugiego punktu, można bylo wybrać prosty kierunek, lecz takowe urządzenie wymagało znacznych kosztow, tedy dla uniknienia onych, dozwalać objazdki, po urządzeniach ju¿ drogach,

5) Wszystkie mosty, i znaczniejsze groble, wymagaj¹ce pewnej sztuki i wielkich usiłowań, a dla swej obszernejosci znacznych kosztow, dla zapobiezenia niedogodnościom, oraz dla lepszego porządku i jednostajnosci, wyłączaj¹c sie z naturalnej powinności, a zrobienie onych, jako te¿ coroczny remont naprawy, odnosz¹ sie na koszt ogólnego z Gubernii ziemskego poboru.

6) Na sporządzenie takowych mostów i grobli układać przez Gubernialnego Architekta, kosztorysy wedle prawideł i planów, w pomienionych instrukcjach drogowych i atlasie zawierajacych sie, i podobnie przedstawiać na zatwierdzenie Ministra Spraw Wewnêtrznych, przestrzegając przy tem, a¿eby stawiane na tej zasadzie mosty na drogach gubernialnych, stosownie do opinii Rady Państwa z 1832 roku, miały szerokości nie mniejsze jak 9 arsynów, ze zmniejszeniem wreszcie takowej ich szerokości na powiatowych i handlowych drogach w miarę większego lub mniejszego przejazdu.

7) Summy, na takowe sporządzenie dróg, mostów i grobli potrzebne, po otrzymaniu rozwiazania, na skutek skomunikowania się Ministra Spraw Wewnêtrznych z Ministrem Skarbu, wnosić z innymi w Gubernii kosztami do ogólnego wyliczenia ziemskich powinności; same zaś roboty, co do roboty tych dróg, mostów i grobli, oraz coroczną naprawę tych ostatnich, oddawać checącym z targów w Izbach Skarbowych, na prawnej zasadzie; a co do utrzymania dróg, sporządzonych wedle przepisanego w artykule 3em tych prawideł trybu zgodnie z Nauwyższemi projektami, uskutecniać roboty pokolejno z w³o¶cian, pod dozorem znających sie i gorliwych urzedników, płacąc z ziemskego poboru za samo tylko dostarczenie materyalów.

8) Wszystkie zatem drogi w gubernii leżące, i wszystkie niewielkie groble i małe mostki, jakie ka¿dy w³o¶cianin zrobic mo¿e, po nezynionem przez Powiatowych Jeometrów, dokładnym rozpoznaniu, rozłożyc na stałe uczastki i rozdzielić na wszystkie stanowiska, odbywać te powinność obowiązane, z takiem zrównaniem i takiem zastosowaniem do mieyscownosci, a¿eby ka¿demu dogodnie było obrabiać czesc swoja osobiście, nie zaś przez najem, i żeby w ogólnoœci uczastki dróg, przez wsie przechodzące, były obrabiane wyłącznie przez ich¿e mieszkańców, lub przy niedostatku w nich ludzi, z przyłączeniem do nich bli¿szych wiosek.

9) W tymże celu te z uczastkow do obowiązku których należało dotąd utrzymanie pomienionych w artykule 3em tych prawideł wielkich mostów i znacznych grobli, obrócić do urządzenia dróg, w³o¿yć zaś na nie taką przestrzeń uczastku drogowego, jaka, w miarę potrzebnej na nim roboty, mogłaby wyrównywać uprzedniej powinności, i zachowując przy tem to prawidlo: a) a¿eby pomniejsze majatki dworzańskie, w których znajduje się od 10 do 30 dusz, przypisywane były w uczastkach drogowych do wsi wielkich; b) a¿eby majatki, zawierające w sobie nie wieczej jak dusz 10, przeznaczone były na uczastki nabyli¿ej leżące i nie były obciążane przypisywaniem ich do innych, w dalekiej

другимъ, въ дальнемъ разстояніи состоящимъ селеніямъ, кромѣ тѣхъ случаевъ, когда самъ помѣщикъ пожелаетъ, и въ) чтобы никогда участокъ не составлялся изъ однихъ мелкопомѣстныхъ имѣній, для предупрежденія встрѣчавшихся досѣль неудобствъ.

10) Но если за всѣми принятими способами, по мѣстнымъ обстоятельствамъ, инѣль нельзя будетъ доставить каждому селенію близкій участокъ, и жители, по собственному расчету, найдутъ для себя выгоднѣйшимъ передать отведенный имъ участокъ другимъ ближайшимъ къ дорогѣ жителямъ, которые на принятие онаго добровольно согласятся; то допускать сѣе не иначе, какъ по контрактамъ: въ казенныхъ селеніяхъ, по общему мѣрскому приговору, засвидѣтельствованному въ Волостномъ Правлѣніи и утвержденному Казенною Палатою; а въ селеніяхъ помѣщичьихъ, съ согласія помѣщика или вотчиннаго начальства, съ постановленіемъ въ таковыхъ контрактахъ, чтобы вся ответственность за исправность дороги и состоящихъ на оной мостовъ и переправъ оставалась на принимающихъ тотъ участокъ жителяхъ цѣлаго селенія или волости.

11) Какъ по установлѣніи, такимъ образомъ, дорожной повинности, въ послѣдствіи и состояніе дороги и количество душъ, къ участкамъ приписаныхъ, могутъ измѣняться: то для соблюденія постоянной уравнительности, при всякомъ возобновлѣніи народной переписи дѣлать и новое расписаніе дорожныхъ участковъ; по прошествіи каждыхъ 10 лѣтъ производить общую оныхъ повѣрку на тотъ конецъ, не нужно ли, по перемѣнившимся въ сїе время обстоятельствамъ, сдѣлать измѣненія и въ расписаніи участковъ; въ слукахъ же чрезвычайныхъ, наприм. при переселеніи большаго числа душъ или цѣлыхъ деревень на другія мѣста и тому подобное, немедленно восстановлять Дорожнымъ Коммиссіямъ надлежащую уравнительность въ дорожной повинности по участкамъ, къ таковымъ селеніямъ приписанымъ, испрашивая на то всякий разъ утвержденія Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

12) Относительно прочихъ статей по устройству дорогъ наблюдать слѣдующее:

а) Сообразно съ § 5-мъ основныхъ правилъ обѣ устроїствъ дорогъ и § 30-мъ дорожной инструкціи, новыхъ аллѣй по губернскимъ и уѣзднымъ дорогамъ не разводить; но для указанія пути проѣзжающимъ въ случаѣ глубокихъ снѣговъ и во времѧ выоги, дѣлать особые знаки, какъ наприм. разсаживать въ нѣкоторомъ другъ отъ друга разстояніи по сторонѣ дороги клумбы деревъ или сѣять полосы кустарника; въ степныхъ же мѣстахъ дѣлать кучи изъ земли или каменьевъ, ставить шесты и т. п. Впрочемъ и таковые знаки поставлять единственно тамъ, гдѣ опыты указали въ томъ необходимость, а не повсемѣсто.

б) Канавы для осушенія и стока воды рѣть только въ низменныхъ мѣстахъ и на косягорахъ, къ сторонѣ горы.

в) Перилы или надолбы при мостахъ и гатяхъ, а равно таковыя же при спускахъ съ горъ на мосты, плотины и гати, дѣлать только въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ представляется опасность отъ овраговъ и косогора и вообще тамъ, гдѣ предвидится въ томъ существенная цѣобходимость. Но само собою разумѣется, что мосты собственно (кромѣ маленькихъ) должны быть съ перилами.

13) Исправленіе дорогъ производить въ свободное отъ полевыхъ работъ времѧ: осенью по уборкѣ хлѣба, а весною послѣ поѣза яроваго, но прежде сѣнокоса, не препятствуя впрочемъ по собственному желанію исполнять сїю обязанность и во всякое другое времѧ по удобности. Но въ слукахъ чрезвычайныхъ, ветеринарныхъ отлагательства, дабы не подвергнуть проѣзжающихъ опасностямъ пути и даже вовсе не прекратить сообщеній, предоставляетъся мѣстнымъ начальствамъ, для исправленій таковыхъ важныхъ поврежденій, наряжать людей и во времѧ полевыхъ работъ, но всякий разъ доносить о томъ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ.

14) Поелику устройство верстовыхъ столбовъ, съ одной стороны требуетъ необходиаго единобразія, а съ другой представляетъ работу довольно трудную для крестьянъ: то, для отвращенія сего и для отклоненія злоупотребленій при произвольномъ на сей случай сборѣ денегъ и беспорядочного расхода къ обремененію поселянъ, поставка сихъ столбовъ относится на счетъ общей по Губерніи земской повинности, на томъ же основаніи, какъ обращается на онуу устройство мостовъ и значительныхъ гатей.

15) Исполненіе всѣхъ сихъ распоряженій возлагается на Губернскія и Уѣздныя Дорожныя Коммиссіи, которые составлять Губернскія, подъ пред-

одlegлости лежащихъ вiosek, wyjawszy przypadek, gdy sam obywatel tego zyczyć będzie, i c) ażeby nigdy uczestek nie składał się z samych pomnieyszych majątków, dla zapobiezenia napotykanydotąd niedogodnościom.

10) Lecz, jezeli mimo wszystkich przedsiębranych źródókow, dla mieyscowych okoliczności niemożna gdzie-indziej będzie wyróżnić každej wsi bliski uczestek, mieszkanię zaś, z własnej rachuby, znajdą dla siebie dogodnieszczem, oddadź wyróżniony im uczestek innym bliżej drogi będącym mieszkanicom, którzy na przyjęcie onego dobrowolnie się zgoda; natenczas dozwalać to, lecz nie inaceej, jak za kontraktami: we wsiach skarbowych, za ogólną ugodą gromady, poświadczoną w Rządzie włościenskim i zatwierdzoną przez Izbę Skarbową; we wsiach zaś obywatelewskich, za zgodą obywatela lub Zwierzchności dóbr, i ażeby zastrzegano w takowych kontraktach, iż cała odpowiedzialność za należyte utrzymanie drogi, oraz będących na niej mostów i napraw pozostaje na przyjmujących ten uczestek mieszkaniach całej wsi lub włości.

11) Że zaś po ustanowieniu tym sposobem drogowej powinności, w poznieszym czasie stan drogi i ilość dusz, do uczestków przypisanych, może się zmienić, tedy dla zachowania stałej równowagi, przy każdym odnowieniu popisu ludności sporządzić nowe rozdzielenie drogowych uczestków; po upłygnięciu každych lat rociu robić powszechny obyczajenie w tym celu, czy nie potrzeba, z powodu zmienionych w tym przeciągu czasu okoliczności, uczynić odmiany w rozdzieleniu uczestków; w razach zaś nadzwyczajnych, np. przy przesunięciu znacznej liczby dusz lub całych wsi na inne mieysca i tym podobne zdarzenia, Komissye drogowe niezwłocznie zrobią należyte zrównanie drogowej powinności w uczestkach do tych wsi przypisanych, żadając na to w každym razie zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

12) Co się tycze innych artykulów w urządzeniu drog przestrzegać należy, co następuje:

a) Stosownie do § 5 zasadniczych prawideł o urządzeniu dróg i § 30 instrukcji o drogach, nowych alei na gubernialnych i powiatowych drogach nie zaprowadzać; lecz dla wskazania drogi przejezdżającym w razie wielkich śniegów i podczas zawiei, robić oddzielne znaki, jak np. zasadzać w pewnej jednego od drugiego odległości na stronie drogi klonby drzew, lub też zasiewać pasy krzaków; w mieysach zaś stepowych robić kupy z ziemi lub kamieni, stawiać żerdzie it. p. Zresztą takowe znaki stawiać jedynie tam, gdzie doświadczenia okazały tego potrzebę, nie zaś po wszystkich mieysach.

b) Rowy dla osuszenia iścieku wody kopać tylko w niższych mieysach i na spadzistościach góru, ku stronie góry.

c) Poręcze czyli kobylice przy mostach i hacie, jako też przy spuszczaniu się z góru na mosty, groble i hacie, robić tylko w tych mieysach, gdzie przedstawia się niebezpieczeństwo od piorów i spadzistości góru i w ogólnościam tam, gdzie uważać się daje konieczna w tem potrzeba. Lecz samo z siebie wypada, że mosty właściwie (oprócz małych) powinny bydż z poręczami.

13) Naprawianie dróg uskuteczniać w wolnym od robót na polu czasie: jesienią po zebraniu zboża, wiosną zaś po usiewie jarzyny, lecz przed sianokosem, nie przeszkadzając wreszcie z własnej ochoty wypełniać tą powinność i w každym innym wedle dogodności czasie. Lecz w przypadkach nadzwyczajnych, niecierpiących zwłoki, ażeby nienarażać przejezdżających na bezpieczeństwo drogi, albo nawet zupełnie nieprzerwać komunikacji, dozwala się mieyscowym Zwierzchnościom, dla naprawy tak ważnych uszkodzeń, zgromadzać ludzi i podczas robót w polu, lecz za každym razem donosić o tem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

14) Ponieważ utrzymywanie słupów wiorstowych, wymaga z jednej strony koniecznej jednostayności, z drugiej zaś przedstawia robotę dosyć trudną dla włościan, dla zapobieżenia więc temu i dla uchylenia nadużyć przy dowolnym w tem zdarzeniu wybieraniu pieniędzy, oraz nieporządnemu wydałkowi z uciążliwością dla włościan, stawianie tych słupów kładzie się na rachunek ogólny w Gubernii ziemskiej powinności, na tezy zasadzie, na który przekracza się z niej utrzymanie mostów i znacznieszych haci.

15) Wypełnienie wszystkich tych rozporządzeń wkłada się na Gubernialne i Powiatowe Komissye Drogowe, które składac będą: Gubernialne, pod prezydencją Cy-

съдательствомъ Гражданского Губернатора, изъ Губернского Предводителя Дворянства, Вице-Губернатора, управляющаго Уѣздною Конторою, и Губернского Землемѣра; а Уѣздныя подъ предсѣдательствомъ Уѣзда Предводителя, а гдѣ таковыхъ не имѣтъся — Уѣзда Суды, изъ Городничаго, Земскаго Исправника и Уѣзда Землемѣра. Симъ Комиссіямъ поставить въ обязанность иметь вѣрный свѣдѣній о положеніи дорогъ, мостовъ, гатей и переправъ, съ подробнѣмъ означеніемъ, какія изъ тѣхъ и другихъ содержатся на счетъ земскаго сбора и какія натуральною повинностію жителей.

На ономъ мнѣніи написано:

Его Императорское Величество, воспользовавшее въ Общемъ Собраний Государственнаго Совета мнѣніе, о мѣрахъ къ исправленію дорожной повинности, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись: Предсѣдатель Государственного Совета Князь В. Когубей.

29 Декабря
1833. (Сен. В.)

Указы Правительствующаго Сената.

Въ указѣ Правительствующаго Сената изображено: Положеніемъ Комитета Гг. Министровъ, въ 9 день Ноября 1833 года Высочайше утвержденнымъ, назначены пособія Канцелярскимъ Чиновникамъ и служителямъ Гражданского вѣдомства, въ неурожайныхъ Губерніяхъ находящимся, Генераль-Провіантмайстеръ, принимая въ разсужденіе, что Чиновники Провіантскаго вѣдомства и служители, находящіеся въ Губерніяхъ, наиболѣе пострадавшихъ отъ неурожая, при недостаточномъ жалованьї, должны также нуждаться въ способахъ пропитанія своихъ семействъ, ходатайствовалъ о распространеніи и на нихъ вышеупомянутаго положенія. По докладу о семъ Г. Военнаго Министра Государю Императору, Его Величество въ 28 день минувшаго Декабря Высочайше на сїе соизволилъ.

При Сенатскихъ Вѣдомостяхъ 10-го Февраля сего года расpubликовано Высочайше утвержденное въ 1-й день Января сего года Положеніе о Корпусѣ Горныхъ Инженеровъ. Сей Корпусъ учрежденъ для завѣдыванія распорядительной и искусственной частію горнаго, монетнаго и солянаго производства. Для приготовленія Горныхъ Инженеровъ преобразуется Горный Институтъ, а для приготовленія Горныхъ Механиковъ учреждается, при С. Петербургскомъ Практическомъ Технологическомъ Институтѣ, особая Горная Техническая Школа, и Медальерное Отдѣленіе оной при С. Петербургскомъ Монетномъ Дворѣ. — Въ Горной Технической Школѣ теоретическое ученіе воспитанниковъ то же, что въ Технологическомъ Институтѣ, но особенно направляется къ Механикѣ. Практическія занятія относятся къ однимъ тѣмъ предметамъ, которые касаются устроенія металлическихъ и деревянныхъ машинъ, а также, по мѣрѣ удобности, къ гидравлическимъ устроеніямъ. Сверхъ лекцій, преподаваемыхъ въ Технологическомъ Институтѣ, старшимъ воспитанникамъ Горной Технической Школы преподается курсъ собственно по Горнымъ Наукамъ, поколику до нихъ относиться могутъ, а главнѣйше относительно разныхъ родовъ горныхъ машинъ и водяныхъ устройствъ, горныхъ построекъ, разныхъ плавильныхъ заведеній и подземельныхъ производствъ. Къ сему присоединяется краткій курсъ Архитектуры, и, поколику можно, воспитанники обучаются Французскому или Нѣмецкому языку. Они пользуются всеми тѣми правами, кои предоставлены воспитанникамъ Технологического Института, но лишаються и тѣхъ, которыми имѣть по рожденію. Медальерное Отдѣленіе Горной Технической Школы при С. Петербургскомъ Монетномъ Дворѣ, впредь до усмотрѣнія, остается на основаніи Высочайше утвержденного положенія Комитета Министровъ 24-го Января 1833 года. (Свѣ. №.)

Выписка изъ общаго циркуляра, по Министерству Внутреннихъ Дѣлъ отъ 8-го Февраля 1834-го года №. 426.

О приготовленіи похлѣбки или кашицы для простаго народа.

Министерству Внутреннихъ Дѣлъ представлена опыты надъ приготовленіемъ похлѣбки или кашицы, которая употребляема была простымъ народомъ въ Саксоніи въ 1816-мъ году, во время бывшаго тамъ голода.

Изъ описанія сихъ опытовъ видно, что для составленія кашицы въ двойной порціи на человѣка, въ продолженіе сутокъ, потребно полосы мушки, или

wilnego Gubernatora, z Gubernialnego Marszałka, Wice-Gubernatora, zarządzajÄ'cego Kantorem Udziałowym, i Gubernialnego Jeometry; Powiatowe zaś pod przewodnictwem Powiatowego Marszałka, gdzie zaś takowych niema — Powiatowego Sędziego, z Horodniczego, Ziemskego Sprawnika i Powiatowego Jeometry. Włożyć obowiązek na te Komisseye, aby miały dokładną wiadomość o stanie dróg, mostów, hali i przepraw, ze szczególnym oznaczeniem, które z tych i innych utrzymują się kosztem ziemskiego poboru, które zaś z powinności mieszkańców w naturze.

Na tey opinii napisano:

Jego Cesarska Mośc, uchwaloną na Powszechnym Zebraniu Rady państwa opinią, o średkach wypełnienia powinności drogowej, NAWYŻEY zatwierdził i rozkazał wypełnić.

Podpisał: Prezydent Rady Państwa Xięże W. Kozubey.

Dnia 29 Grudnia

1833. (G. S.)

Ukazy Rządzącego Senatu.

W ukazie Rządzącego Senatu wyrażono: Postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, z dnia 9 listopada 1833 NAWYŻEY zatwierdzonym, przeznaczone zostały wsparcia dla Urzędników Kancellaryi i służących wydziału cywilnego, w dotkniętych nieurodzajem Guberniach znadujących się. Jenerał - Prowiantmister, zauważając, że Urzędnicy wydziału Prowiantskiego i służący, znadujący się w Guberniach, które nadbardziej ucierpiały od nieurodzaju, przy niedostatecznej płacy, muszą także mieć trudność w wyżywieniu swych familiy, starał się o rozciagnienie i nich wyżej wymienionego postanowienia. Po przełożeniu względem tego uczynionemu przez P. Wojennego Ministra NAWJASIEYSZEMU PANU, Jego Cesarska Mośc dnia 28 upływu Grudnia NAWYŻEY na to zezwolił.

Przy gazecie Senackiej z dnia 10 Lutego t. r. opublikowano NAWYŻEY zatwierdzone dnia 1 Stycznia t. r. Postanowienie o Korpusie Górnictwych Inżynierów. Ten Korpus założony dla zawiadomiania administracyjnej i technicznej częścią górnictwa, minearstwa i żupnictwa. Dla sposobienia Górnictwych Inżynierów, przekształca się Instytut Górnictwy, dla sposobienia zaś Górnictwych Mechaników ustanawia się przy Sankt-Petersburskim Praktycznym Technologicznym Instytucie, osobna Górnica Szkoła Techniczna, i Medalionowy jey oddział przy Sankt-Petersburskiej Mennicy. — W Górniczej Szkole Technicznej, teoretyczne uczenie wychowaniców, jest toż samo, jak i w Technologicznym Instytucie, lecz szczególnie skierowane jest do Mechaniki. Praktyczne zatrudnienia odnoszą się tylko do tych przedmiotów, które się tyczą urządzeń metalicznych i drewnianych maszyn, oraz w miarę dogodności do hidraulicznych urządzeń. Oprócz lekcji, wykładanych w Technologicznym Instytucie, starszym wychowaniem Górniczej Technicznej Szkoły wykłada się kurs właściwie Górnictwych nauk, ile te do nich stosować się mogą, a mianowicie pod względem rozmaitych rodzajów maszyn górniczych i wodnych konstrukcji, górniczych budowli, rozmaitych zakładów lania i robot podziemnych. Do tego przyłącza się krótki kurs Architektury, i, ile można, uczniowie uczą się Francuskiego lub Niemieckiego języka. Mają oni wszystkie te prawa, które udzielone są wychowanicom Technologicznego Instytutu, nie będąc pozbawionymi i tych, które mają z urodzenia. Oddział Medalionowy Górniczej Technicznej Szkoły przy Sankt-Petersburskiej Mennicy do dalszej uwagi, zostawia się na zasadzie NAWYŻEY zatwierdzonego postanowienia Komitetu Ministrów z dnia 24 Stycznia 1833 roku. (P.P.)

Wyjatek z okólnika Ministerium spraw Wewnętrznych pod dniem 8 lutego 1834go roku N. 426.

O sporządzaniu zupy dla prostego ludu.

Do Ministerium spraw Wewnętrznych przedstawione zostały doświadczenia, względem sporządzania zupy (polewki lub krupniku), która używana była przez lud prosty w Saxonii w 1816 roku, w czasie zdarzonego tam głodu.

Z opisania tych doświadczeń okazuje się, iż dla sporządzenia tej zupy w podwójnej porcji na osobę, w przeciągu doby czyli jednej porcji, potrzeba pół-ośminki

252 золотника картофеля, полагая четверикъ (42 фунта) въ бо коп., на $\frac{3}{2}$ коп.; 12 золотниковъ гороховой муки, полагая фунтъ въ 16 коп., на 2 коп.; $\frac{4}{3}$ золотника соли, по 8 коп. за фунтъ, на $\frac{5}{3}$ коп.; $\frac{1}{3}$ золотника тмину, по 40 коп. за фунтъ на $\frac{1}{4}$ коп.; $\frac{1}{3}$ золотника инбірю, по 1 р. за фунтъ, на $\frac{1}{4}$ коп.; $\frac{1}{6}$ золотника перцу, по 1 р. 10 коп. за фунтъ, на $\frac{1}{2}$ к.; 84 золотника муки изъ костей, по 1 р. 20 к. пудъ, на $2\frac{1}{2}$ коп.; такимъ образомъ двойная суточная порція будетъ стоить $11\frac{1}{2}$ коп.; а для ста человѣкъ 11 р. 25 коп.

Самое приготовленіе кашицы производится слѣдующимъ образомъ: обчищенный картофель варится особо, и протирается сквозь грохотъ; потомъ берутся двѣ пригоршни, или 1 фунтъ костей, обращенныхъ въ муку на мельницѣ, или мелко истолченныхъ; на кости наливается воды столько, чтобы половина жидкости ихъ окрывала; составъ сей варится въ продолженіе 4-хъ часовъ и процѣживается сквозь полотно; полученная отъ сего клейкая жидкость поливается на овощи и варится со всѣми прочими веществами до тѣхъ поръ, пока не сдѣлается похожею на кашицу.

Составленіе сей похлѣбки основано на извѣстномъ физиологическомъ законѣ. Замѣчено, что одна желатина или студень изъ костей, не смотря на то, что его питательность превосходитъ питательность мяса, не можетъ одинъ замѣнить обыкновенную пищу; ибо слишкомъ удобоваримый желудокъ, онъ въ послѣдствіи ослабляетъ его; опытъ дознано, что присоединеніе къ сему студеню овощей, болѣе трудно варимыхъ, обращаетъ его въ весьма здоровую пищу. На семь оснований картофель (хотя и лучший въ семь отношеній овощъ) можетъ быть замѣненъ морковью, рѣпой, свеклою, капустою, смотря по мѣстнымъ обстоятельствамъ; вместо пряностей также могутъ быть употреблены: лукъ, хрѣнь, и проч., хотя употребление оныхъ, улучшая вкусъ и производя легкое броженіе въ желудкѣ, можетъ быть очень полезно въ нашемъ климатѣ.

В И Л Ь Н А.

Издание Литовскаго Вѣстника (Kuryer Litewski), сообразно съ видами Правительства, съ мѣстными обстоятельствами и пользами края, требовало значительныхъ измѣнений. Надлежало дать сему изданию силу официальной газеты, увеличить объемъ его и выдавать отсѣль не на одномъ уже, какъ прежде, языке Польскомъ, но въ соединеніи и нераздѣльно съ Русскимъ. Для содѣйствія успѣшнѣйшему изданию сей Газеты въ новомъ ея видѣ, Государю Императору благоугодно было, по представлению Его Сіятельства, Г. Виленскаго Военнаго Губернатора Князя Николая Андреевича Долгорукова, учредить, при имѣющемся открыться въ Вильнѣ Благородномъ Пансіонѣ, Временной Редакціонный Комитетъ, который, на основаніи Высочайше предписанныхъ ему правилъ, 15-го Февраля, открылъ засѣданія, началъ свои дѣйствія. Его Сіятельствомъ, какъ высокимъ и непосредственнымъ Покровителемъ сего, столь необходимаго для здѣшняго края, издания, утверждены Членами Комитета слѣдующія лица:

1. Архимандритъ Виленскаго Первокласснаго Монастыря Платонъ.
2. Профессоръ Виленской Медико-Хирургической Академіи, Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ Мяновскій.
3. Виленскій Губернскій Почтмейстеръ, Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ Треффуртъ.
4. Профессоръ Виленской Медико-Хирургической Академіи, Коллежскій Совѣтникъ Эйхвальдъ.
5. Профессоръ Астрономіи, Коллежскій Совѣтникъ Славинскій.

ki czyli 252 золотników kartofli, licząc czetwierik (42 funty) 60 kop., na $\frac{3}{2}$ kop.; 12 zolotnikow grochowej maki, licząc funt 16 kop., na 2 kop., 4 zolotniki soli po 8 kop. funt na $\frac{1}{4}$ kop.; $\frac{1}{3}$ zolotnika kminu po 40 kop. funt, na $\frac{1}{4}$ kop.; $\frac{1}{3}$ zolotnika imbieru, po 1 rub. funt, na $\frac{1}{4}$ kop.; $\frac{1}{6}$ zolotnika pieprzu, po 1 rub. 10 kop. funt, na $\frac{1}{2}$ kop.; 84 zolotnika maki z kości, po 1 rub. 20 kop. pud, na $2\frac{1}{2}$ kop.; tym sposobem podwóyna na dobę porcja będzie kosztowała $11\frac{1}{2}$ kop.; a dla stu ludzi 11 rub. 25 kop.

Samo sporządzenie zupy robi się tym sposobem: oczyszczona kartofla gotuje się osobno, i przeciera się na rzeszoto; potem biorą dwie garści albo 1 funt kości, obróconych na makę we mfnie, albo mięko utłuczonych; na kości nalewa się wody tyle, ażeby połowa płynu je okrywała; mięszanina ta gotuje się przez 4 godziny i przecedza się na płotno; otrzymany ztąd kleisty płyn, nalewa się na jarzynę i gotuje się ze wszystkimi dalszymi istotami dopoty, dopóki nie zrobi się podobna do krupniku.

Skład tej polewki zasadzony jest na znajomym fizyologicznym prawie. Dostrzeżono, że sama tylko galareta z kości, pomimo tego, że jey pożywność przewyższa pożywność mięsa, nie może sama zastąpić zwykłego pokarmu; albowiem zbyt łatwo trawiący żołądek, w poźniejszym czasie od niej osłabia się; doświadczaniem stwierdzono, że przydanie do tej galarety jarzyn, trudniej się trawiących, zamienia ją w bardzo zdrowy pokarm. Na tej zasadzie kartofla (choć nalepszą jest w tym rodzaju jarzyną) może być zastąpiona marchwią, rzepą, ćwikłą, kapustą, podług mieyscowych uważaając okoliczności; zamiast korzeni mogą także być użyte: cebula, chrzan, i t. d.: chociaż użycie ich, polepszając smak i sprawując lekką fermentację w żołądku, może być bardzo pożyteczne w naszym klimacie.

W I L N O.

Wydawanie Kuryera Litewskiego, zgodnie z celami Rządu, z mieyscowemi okolicznościami i pozytkiem kraju, wymagało znaczych odmian. Potrzeba było dać temu pismu moc gazety urzędowej, powiększyć jego objętość i wydawać odtąd, nie w samym już, jak pierwies, języku Polskim, ale razem i nierozdzielnie z Russkim. Dla przykładania się do przyzwoitego wydawania tej Gazety w nowym jey kształcie, NAYJASIEŃSZEMU CESARZOWI JEGOMOSCΙ podobało się, po przedstawieniu Jaśnie Oświecone, Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Księcia Nikołaja Andrzejewicza Dołhorukowa, ustanowić przy mającym się odkryć w Wilnie Szlachetnym Pensyonie, Czasowy Redakcyjný Komitet, który, na osnowie NAYWYŻEY przepisanych jemu prawideł, dnia 15 Lutego, otworzywszy posiedzenia, rozpoczął swe czynności. Przez Księcia Jegomości Wojennego Gubernatora, jako wysokiego i bezpośredniego Protektora, tego, dla kraju tutejszego tak istotnie potrzebnego pisma, potwierdzeni są na Członków Komitetu osoby następujące:

1. Archimandryta Wileńskiego Pierwszej klasy Monasteru Platon.
2. Professor Wileńskiey Medyko-Chirurgiczney Akademii, Radzca Stanu i Kawaler Mianowski.
3. Wileński Gubernialny Pocztmistrz Radzca Stanu i Kawaler Trefurt.
4. Professor Wileńskiey Medyko-Chirurgiczney Akademii, Radzca Kollegialny Eichwaldt.
5. Professor Astronomii, Radzca Kollegialny Sławinski.

6. Профессоръ Виленской Римско-Католической Духовной Академіи, Виленскій Каѳедральный Каноникъ Скидлъ.
7. Виленскій Каѳедральный Каноникъ, Профессоръ Фіалковскій.
8. Профессоръ Виленской Медико-Хирургической Академіи, Коллежскій Совѣтникъ и Кавалеръ Лобойко.
9. Профессоръ, Коллежскій Совѣтникъ и Кавалеръ Кукольникъ.
10. Прокуроръ Радзивилловской Коммиссіи, Титулярный Совѣтникъ и Кавалеръ Селезневъ.
11. Старшій Учитель 1-й Виленской Гимназіи Праховъ. (Онъ же и Секретарь Комитета.)
12. Старшій Учитель 2-й Виленской Гимназіи Чистяковъ.
6. Professor Wileńskiey Rzymsko-Katolickiey Duchowney Akademii Wileński Katedralny Kanonik Skidełł.
7. Wileński Katedralny Kanonik Professor Fiałkowski.
8. Professor Wileńskiey Medyko-Chirurgiczney Akademii Radzca Kollegialny i Kawaler Łoboyko.
9. Professor, Radzca Kollegialny i Kawaler Kukolnik.
10. Prokurator Komissyi Radziwiłłowskiej Radzca Honorowy i Kawaler Seležniew.
11. Starszy Nauczyciel Igo Wileńskiego Gimnazyum W. Prachow (który jest razem Sekretarzem Komitetu.)
12. Starszy Nauczyciel 2go Gimnazyum Wileńskiego M. Czystiakow.

Первое засѣданіе Комитета открыто было слѣдующею рѣчью первенствующаго Члена онаго, Архимандрита Платона:

„Почтенные Сотрудники!

„И такъ по Высочайшей Волѣ открывается Комитетъ нашъ. Онъ учрежденъ, какъ Вамъ извѣстно, для усовершенствованія офиціяльной газеты, издаваемой въ Вильпѣ подъ названіемъ *Литовского Вѣстника*. Газета сія доселъ заключала въ себѣ одни политическія извѣстія и разныя объявленія: это пища для любопытства и для политическихъ и коммерческихъ расчетовъ. Теперь будуть помѣщаемы въ ней и статьи ученыхъ: вотъ пища и для ума! Нашъ долгъ доставлять Публикѣ сію пищу: постараемся, чтобы она была вкусна и питательна! — Всякая страна, всякое Государство и всякий край, кромѣ общихъ всѣмъ прочимъ, имѣютъ свои, имъ однимъ свойственныя, произведенія земныя. Произведенія сіи, для пользы и употребленія жителей другихъ странъ, перевозятся и сообщаются въ разные краи. Одно Государство мнѣется съ другимъ сими произведеніями; одно другому сообщаетъ свои сокровища. Вотъ основаніе торговли между народами! — Равнымъ образомъ всякая страна, всякое Государство, всякий край, имѣютъ свои умственныя произведенія, свои политическія события, свои ученые открытія, свои любопытныя древности, свои Исторические, Географические и Статистические материалы, кратко, свои драгоценныя для наблюдательного ума сокровища. Сіи умственныя сокровища наилучшимъ образомъ сообщаются и распространяются посредствомъ Periodическихъ Изданий, или Журналовъ и Газетъ. Иначе они бы навсегда были погребены во мракѣ неизвѣстности, или бы извѣстны были въ одномъ какомъ либо мѣстѣ. Журналы и Газеты извлекаютъ ихъ изъ сего мрака; Журналы и Газеты открываютъ ихъ Свѣту и передаютъ отдаленнѣйшимъ странамъ и вѣкамъ, и такимъ образомъ, сами будучи временны,увѣковѣчиваютъ произведенія ума и политическія события. Это—позвольте мнѣ употребить нѣсколько про-

- Pierwsze posiedzenie Komitetu zagajone było poniżej umieszczone tu przemówieniem Pierwszego Członka Jego, Archimandryty Platona.

PRZEZACNI SPÓŁPRACOWNICY!

Tak więc z NAWYŻSZĘ woli odkrywa się dzisia nasz Komitet! Jest on ustanowiony, jak Wam wiadomo, dla udoskonalenia Gazety Urzędowej, wydawaney w Wilnie pod imieniem *Litewskiego Kuryera*. Pismo to dotąd zawierało w sobie same tylko wiadomości polityczne i różne ogłoszenia: jest to karm' dla ciekawości, tudzież dla politycznych i handlowych obliczań. Teraz będą w niej umieszczane i artykuły naukowe: Otoż karm' i dla rozumu! Obowiązkiem naszym dostarczać Publiczności tey karmi; starać się będącmy, ażeby ona była smakowitą i posilną! Każda część świata, każde Państwo i każdy kraj, prócz spólnych wszystkim innym, mają swe, sobie tylko właściwe, płody ziemskie. Płody te, dla dobra i użytku mieszkańców innych części świata, są przewożone i udzielane różnym krajom. Jedno Państwo zamienia z drugiem te płody; jedno drugiem udziela swych skarbów. To jest osnową handlu pomiędzy narodami! Równym sposobem każda część świata, każde państwo, każdy kraj, mają swe płody umysłowe, swe polityczne wypadki, swe naukowe odkrycia, swe ciekawe zabytki, swe historyczne, geograficzne i statystyczne materyały, krótko, swe kosztowne dla uważnego umysłu skarby. Te umysłowe skarby naylepiej się udzielają i rozprzestrzeniają za pośrednictwem pism peryodycznych, czyli Dzieńników i Gazet. Bez tego nazawszeby się zagrzeliby one w pomroku niewiadomości, albowy wiadomemi były w jednym tylko jakiem miejscu. Dzieńniki i Gazety wydobywają je z tego pomroku; Dzieńniki i Gazety odkrywają je światu i przenoszą do nayodlegleyszych krajów i wieków, i tym sposobem, same będąc czasowymi, uwieczniają dzieła rozumu i wypadki polityczne.— Sąto — wolno mi niech będzie użyć prostego, ale dobitnego porównania; Sąto kupcy rozwożący towary umysłowe po wszystkich mięscach i stronach świata! Sąto gońcy, szybko obwieszczający wszystkim narodom oświeconym, o różnych czynach polityki i dziełach rozumu!

стыхъ, но выразительныхъ сравнений — это купцы, развозящіе умственные товары по всемъ мѣстамъ и странамъ свѣта! Это курьеры, быстро возвѣщающіе всѣмъ просвѣщеннымъ народамъ о разныхъ дѣлахъ политики и произведеніяхъ ума! Это пчелы, повсюду собирающія и повсюду разносящія соки изъ цвѣтовъ Политики и Литтературы! Такова цѣль и сущность Періодическихъ изданій! Такова должна быть цѣль изданія и нашего *Вѣстника Литовскаго*. Сей Вѣстникъ не только долженъ возвѣщать краю сему о томъ, что есть любопытнаго въ заграничныхъ Государствахъ и Россіи, по части политической и ученой, но и сообщать всей обширной Имперіи Россійской и даже заграничнымъ Государствамъ все, что есть въ краѣ семъ по симъ частямъ занимательнаго. И сколько драгоценныхъ материаловъ для всѣхъ отраслей Наукъ; сколько любопытныхъ для прочихъ краевъ свѣдѣній въ немъ заключается! Литва, обильная земными произведеніями, не меньше того обильна и произведеніями умственными, политическими извѣстіями, Историческими событиями, Географическими и Статистическими свѣдѣніями. Сколько тутъ пищи для Политика, Историка, Археолога и Статистика! Сколько пиши для всякаго наблюдательного ума! Слѣдуетъ только сюю пищу сообщать и передавать другимъ мѣстамъ. И это нашъ долгъ, Почтенные Сотрудники! Нашъ долгъ по силамъ своимъ и способностямъ открывать и сообщать Свѣту все, что найдемъ въ краѣ семъ любопытнаго и занимательнаго. Нашъ долгъ со всѣмъ усердіемъ содѣствовать Высочайшей волѣ МОНАРХА Нашего въ учрежденіи сего Комитета, Воля Его есть *Литовский Вѣстникъ* содѣлать любопытнымъ и занимательнымъ, — сдѣлать извѣстнымъ всей Россіи. Исполнимъ сюю священную Волю ЦАРЯ нашего, оправдаемъ свое избраніе.

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТИЯ.

Австрія.

Вѣна, 19-го Февраля.

Совѣщанія Германскихъ Министровъ продолжаются безпрерывно; но не было еще донынѣ вторичнаго главнаго засѣданія.

20-го Февраля.

Нѣмецкая *Всеобщая Газета* уведомляетъ: во избѣженіе, чтобы происшествіе, хотя по себѣ ничтожное, не было переиначено Французскими журналами, и чтобы оному не приписывали политического направленія, котораго оно не имѣло, сообщаемъ, что въ Клаусенбергѣ въ Трансильваніи, не сколько студентовъ, вѣроятно въ нетрезвомъ видѣ, произвели некоторые беспорядки, къ прекращенію которыхъ надобно было употребить военную силу. Вскорѣ однако жъ толпа разошлась, и тишина въ городѣ не нарушилась.

— Слышно, что нашъ Государь весною намѣренъ посетить некоторые провинціи своего Государства.

— Изъ Италии получены здѣсь извѣстія, весьма удовлетворительныя, что во время вторженій эмигрантовъ въ Савою, можно было убѣдиться въ скромности Піемонтцевъ. (*Dien. Powsz.*)

Бельгія.
Брюссель, 24-го Февраля.

Журналъ *Emancipation* пишетъ: „Съ достовѣрностію можемъ увѣдомить, что до 20,000 уволенныхъ въ отпускъ солдатъ, получило приказъ возвратиться опять къ своимъ полкамъ.”

27-го Февраля.

Журналъ *Indépendant* позъясняетъ: „Увѣдомляемъ съ достовѣрностію, что 3,000 войскъ отправилось въ Люксембургскую провинцію, и что начальство оныхъ вѣрено Генералу *d'Ollivier*.”

Siato pezoły, wszedzie zbierajace i wszedzie roznoszace soki z kwiatow Polityki i Piśmienności! Taki jest cel i natura pism periyodycznych! Takiż powinien bydż cel i naszego Kuryera Litewskiego. Pismo to, nie tylko powinno obwieszczać krajowi tuteyszemu o tem, co jest ciekawem w Rossyi i innych Państwach, w polityce i naukach; ale też udzielać calemu rozlegletemu Państwu Rossyjskiemu, a nawet i zagranicznym krajom wszystko, co w kraju tuteyszym z tych wzglêdów godnem jest uwagi. Ileż to szacownych materalow dla wszystkich gałęzi nauk; ile ciekawych dla innych krajow wiadomości kraj ten w sobie zawiera! Litwa, obfita w ziemskie płody, niemniej też obfita i w płody umysłowe, nowiny polityczne, wypadki historyczne, jeograficzne i statystyczne wiadomości. Ile tu karmi dla Polityka, Historyka, Archeologa i Statystyka! Ile karmi dla každego rozwazajacego umyslu! Potrzeba tylko tą karmę przesyłać i udzielać drugim mieyscom. I to jest naszym obowiązkiem, Zańi Spółpracownicy! Naszym obowiązkiem, podlęg sił własnych i sposobienia odkrywać i udzielać światu to wszystko, co znaydziemy w kraju tuteyszym ciekawego i zastanowienia godnem. Naszym jest obowiązkiem całą gorliwością przykładać się do spełnienia NAWYŻSZEY woli MONARCHY naszego w ustanowieniu tego Komitetu, a wolą ta jest: Gazeę *Kuryera Litewskiego* uczynić ciekawą i pożyteczną; — uczynić wiadomą po całej Rossyi. Dopełniając tey świętey woli MONARCHY naszego, usprawiedliwimy nasze przeznaczenie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

AUSTRIA.

Wiedeń 19 Lutego.

Narady Ministrów Niemieckich ciągle się odbywają, lecz dotąd nie było jeszcze drugiego głównego posiedzenia.

— Dnia 20. —

Niemiecka *Gazeta Powszechna* donosi: „Aby wypadek, z siebie nieznaczacy, nie był przeistoczony przez Dzienniki Francuzkie, i nieprzypisywano mu dążnosci politycznej, który nie ma, donosimy, iż w Klausenbergu, w Ziemi Siedmiogrodzkiej, kilku uczniów, zapewne zagrzanych winem, dopuściło się zdrożności, które pociągnęły za sobą wdaranie się wojska. Wkrótce jednak rozszedł się tłum, i spokojość w mieście na chwilę nie była przerwaną.”

— Słychać, że Monarcha nasz zamysla na początku wiosny zwiedzić niektóre prowincje kraju swego.

— Odebrane tu wiadomości ze Włoch są bardzo zaspakajające. i podczas wtargnienia wychodźców do Sabaudy można było przekonać się o dobrym duchu Piemontczyków. (*Dien. Powsz.*)

BELGIJA.

Bruxella d. 24 Lutego.

Dziennik *Emancipation* pisze: „Możemy donieść za rzecz pewną, iż blisko 20,000 urlopowanych żołnierzy otrzymało rozkaz wrócenia do swoich pułków.”

— Dnia 27. —

Dziennik *Indépendant* wyraża: „Możemy zapewnić, iż 3,000 wojska ciągnie do prowincji Luxemburskiej, i że dowództwo nad nim poruczone jest Generali *d'Ollivier*.”

— Г. Ванъ-де-Вейеръ выѣхалъ 24-го сего мѣсяца въ Лондонъ.

— Оба партизанскіе корпусы будуть соединены и ввѣрены начальству Маіора Капюонта. Фландрскіе партизаны, составлявшіе другой корпусъ, слѣдуютъ въ Филиппивиль, гдѣ соединятся съ первымъ. Полагаютъ что вслѣдъ засимъ весь корпусъ отправится въ Люксембургскій край. (Dz. Pow.)

Швеція и Норвегія.

Стокгольмъ, 14-го Февраля.

Король повелѣлъ сообщить Сейму разныя предложенія, изъ которыхъ важнѣшее касается исполненія закона о монетѣ. Въ то же время Его Величество объявило о предложеніи Государственнымъ Чинамъ закона, содержащаго въ себѣ новыя постановленія объ управлѣніи Банкомъ. Другое предложеніе Монарха относится до выгонки хлѣбнаго вина, и имѣеть цѣллю устраненіе существующихъ притомъ злоупотребленій. Король замѣтилъ, что помянутая выгонка должна быть позволена только съ 15-го Ноября по 15-е Марта; наложеніе же съ вина пошлины предоставляемъется Сейму. Сеймъ уже приступилъ къ своимъ занятіямъ. До сихъ поръ входъ въ залу собранія Государственныхъ Чиновъ былъ открытъ для публики. Наша земледѣльческая и мануфактурная промышленность годъ отъ году увеличивается; конскіе заводы улучшены и такъ распространились, что ввозъ лошадей уменьшился пятою долею; въ прошломъ году наши лошади даже отпускались за границу. — Государственный долгъ, сдѣланный во времія Финляндской войны въ 1808 и 1809 годахъ и возвысившійся до 20 миллионовъ, мало по малу выплаченъ и составляетъ теперь только 4 миллиона. Не смотря на сіе погашеніе долга, подати были уменьшены и денежнѣе фонды Банка увеличились двумя миллионами Гамбургскіхъ рѣйхсталеровъ. Обширный гидравлическій работы стоили 10 миллионовъ. Во флотѣ имѣется теперь 10 линѣйныхъ кораблей и 7 фрегатовъ, вполнѣ вооруженныхъ. Самые старые изъ скхъ кораблей построены только за 15 лѣтъ назадъ; 8 спущены на воду съ 1824 года. Наши арсеналы снабжены съ избыткомъ. Въ теченіе 10 лѣтъ Шведскіе оружейные заводы доставили болѣе 60,000 ружей. (Cпб. В.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 18-го Февраля.

Въ газетѣ *the Globe* вычислено, что изъ 700 миллионовъ фунтовъ стерлинговъ Государственного долга, только 175 миллионовъ находятся въ обращеніи; остальные же хранятся въ Канцеляріи, Казначействѣ и въ рукахъ такихъ лицъ, которые рѣдко покупаютъ или продаютъ Государственные облигации.

21-го Февраля.

Прибывшій третьяго дня въ Фальмутъ пакетъ „Рейнардъ“ привезъ изъ Ріо-Джанейро газеты по 19-е Декабря. Въ *Correio official* отъ 17 и 18 чиселъ съ важностю описанъ неудачный заговоръ, цѣллю кое-го было ниспроверженіе Регентства и возведеніе на престолъ Герцога Браганскаго. Въ семъ заговорѣ участвовалъ наставникъ Юнаго Императора, *Senhor de Andreada e Silva*. Это одно лицо, о коемъ упоминаетъ означенная газета. Кажется, весь этотъ заговоръ выдуманъ Правительствомъ для утвержденія власти своей. На мѣсто Андреада э Сильвы, наставникомъ Императора назначенъ Маркизъ *de Itanhagem*.

— Князь Таллейранъ, Баронъ Бюловъ и Графъ Грей отправились 17-го числа въ Вобурнское Аббатство къ Герцогу Бедфорду.

— Вчера поутру скончался здѣсь, къ общему сожалѣнію, Секретарь Лойдова Комитета, Сиръ Джонъ Беннетъ.

— Въ Королевскомъ училищѣ (Kings College) съ недавняго времени введено преподаваніе Нѣмецкаго языка. (Cпб. В.)

26-го Февраля.

Графъ Матушевіцъ, послѣ кратковременнаго пребыванія въ Лондонѣ, удалился опять въ деревню.

— Письма изъ Мадрида сообщаютъ извѣстіе о найменованій Маркграфа *Miraflores* Испанскимъ Посланникомъ при нашемъ Дворѣ; въ половинѣ Февраля мѣсяца онъ отправляется къ мѣсту своего назначенія. (Dz. Pow.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 15-го Февраля.

Въ газетѣ *le Messager* сказано: „Мы получили уже официальное извѣстіе о назначеніи Дона Эвариста Перецъ де Кастро Полномочнымъ Посломъ къ Римскому Двору. Хотя Папа и не призналъ еще Изабеллу II Королевою Испанской, но по сemu

— Pan van de Weyer wyjechał d. 24 b. m. do Londynu.

— Obadwa korpusy partyzantów mają bydż połączono w jeden i zostawać pod dowództwem Majora Capiaumont. Partyzanci Flandryscy, którzy drugi korpus składali, ciągną do Philippeville, gdzie się przyłączą do pierwszego. Jest domysł, iż cały korpus uda się potem do kraju Luxemburskiego. (Dzien. Pow.)

СВЕДЕЦІЯ И НОРВЕГІЯ.

Стокгольмъ 14 Лutego.

Król rozkał przedstawić Szymowi rozmajte projektu i przełożenia, z których wažniejsze ściąga się do wypełnienia prawa o monetie. Razem też J. K. M. oświadczył o podaniu Stanom Państwa ustawy zawierającej w sobie nowe postanowienia o zarządzaniu banku. Drugie przełożenie Monarchy, odnośni się do pędzenia wódki, i ma na celu uchylenie nadużyć, w tym względzie dostrzeżonych. Król uczyńi uwagę, iż powinnego pędzenia dozwolić należy tylko od 15 Listopada do 15 Marca; oznaczenie zaś opłaty od wódki, zostawuje się Szymowi. Szym już przystąpił do swych zatrudnień. Dotąd otwarty był wstęp dla publiczności do sali posiedzeń Stanów Państwa. Nasz rolniczy i ręczodzielny przemysł, wzmagaj się od roku do roku; zaprowadzenia dla chowu koni przyszły do lepszego stanu i tak się upowszechniły, iż wprowadzanie koni zmniejszyło się o część piątą; i w przeszłym roku konie nasze nawet posyłano za granicę. Długi państwa zaciągnięty pod czas woyny Finlandzkiej w r. 1808 i 1809, który się podniósł do 20 milionów, powoli spłaconym został i teraz tylko się składa ze 4 milionów. Bez względu na to umorzenie dluwu, podatki zostały zmniejszone, a fondy w pieniądzu w banku, powiększyły się dwoma milionami Hamburskich reichstalarów. Rozległe roboty hidrauliczne kosztowały 10 milionów. Flota składa się teraz z 10 okrętów liniowych i 7 fregat, zupełnie uzbrojonych. Najstarsze z tych okrętów są zbudowane przed laty 15; 8 od r. 1824 spuszczono na wodę. Nasze zbrojownie opatrzone są we wszystko, aż do zbytku. W przeciągu lat 10 Szwedzkie fabryki broni, dostarczyły wiec, jak 60,000 karabinów. (G. S. P.)

BRITANIA WIELKA I IRLANDIA.

Londyn dnia 18 Lutego.

W gazecie *the Globe* wyrachowano, iż z 700 milionów funt. szter. dluwu Państwa, tylko 175 milionów znajduje się w obieg: reszta zaś złożona jest w Kancellarii, Podskarbstwie i w rękach osób, które rzadko kupują lub przedsadają obligacje Państwa.

— Dnia 21.

Przybyły zawczora do Falmouth statek *Reinard*, przywoźał z Rio-Janeiro gazety do dnia 19 Grudnia. W *Correio official* pod d. 17 i 18 z pewną powagą opisany bezskuteczny spisek, którego celem było obalenie regencji i wprowadzenie na tron Xięcia Braganckiego. Do tego spisku należał nauczyciel młodego Cesarza, *Senior de Andreada e Silva*. Jest to jedna osoba, o której namienia rzecznia gazeta. Zdaje się, iż cały ten spisek wymyślony przez Rząd został dla utwierdzenia swego władzy. Na mieyscu *Andreada e Silva*, nauczycielem Cesarza mianowanego markiza de Itanhagem.

— Xięże Talleyrand, Baron Bülow, i Hrabia Grey dnia 17 wyjechali do opactwa Woburns do Xięcia Bedford.

— Wczora rano umarł tu powszechnie żałowany, Sekretarz Komitetu Lloyds Sir John Bennet.

— W Kollegium Królewskiem (Kings College), od niedawnego czasu zaprowadzono naukę języka niemieckiego (G. S. P.)

— Dnia 26.

Hrabia Matuszewicz po krótkim pobycie w Londynie wyjechał znowu na wieś.

— Listy z Madrytu obejmują wiadomość o mianowaniu Margrabiego *Miraflores* Posłem Hiszpańskim przy Dworze tutejszym; miał on wyjechać w średzkę Lutego do mieysca urzędowania swego. (Dz. Powsz.)

FRANCJA.

Parizъ 15 Lutego.

W gazecie *le Messager* powiedziano: jużemy odebrali urzędowe doniesienie, o mianowaniu Don Evarista Perez de Castro, posłem pełnomocnym do dworu Rzymskiego. Chociaż Papież nie użnał jeszcze Izabelli II za Królową Hiszpańską — lecz z tego powodu

случаю идуть переговоры, для окончания которыхъ нуженъ искусный посредникъ."

— Въ той же газетѣ напечатано: „Судъ надъ Королевскими волонтерами въ Мадриде уже конченъ. 75 человѣка приговорены къ смертной казни, а остальные — къ вѣчной каторжной работѣ.“

— Проектъ закона о наказаніи Французовъ за преступленія, сдѣланные ими въ Левантѣ и Варварийскихъ владѣніяхъ, былъ принятъ во вчерашнемъ засѣданіи Палаты Перовъ большинствомъ 110 противъ 5 голосовъ. Весь законъ состоитъ изъ 53 статей. Потомъ начались пренія о проектѣ закона касательно разносчиковъ книгъ и газетъ, о которомъ говорилъ только Графъ Монлозье. Хотя законъ казался ему слабымъ и недостаточнымъ, однако онъ готовъ былъ подать свой голосъ въ пользу сей мѣры, чувствуя, сколь необходимо было предупредить ежедневное распространеніе безстыдныхъ и клеветою наполненныхъ сочиненій. Законъ былъ принятъ большинствомъ 121 противъ 8 голосовъ. Засимъ утверждены были пенсіоны вдовамъ Гг. Журдана и Декана. Засѣданіе кончилось въ 4 часа по полудни.

16-го Февраля.

Англійскій Посольствъ имѣлъ вчера конференцію съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ и Пруссскимъ Посланникомъ.

— Говорятъ, что Бельгійское Правительство подало Французскому Кабинету ноту, въ которой жалуется на предложенный Палатѣ Депутатовъ проектъ Таможеннаго закона.

— На мѣсто умершаго Г. Гено-де Мюсси назначенъ Докторъ Орфилъ Членомъ Совета о Народныхъ Училищахъ.

— Назначеніе Г. Эвариста Переца де Кастро Испанскимъ Посломъ въ Римъ подтверждено декретомъ, напечатаннымъ въ Мадритской Придворной газетѣ отъ 4-го с. м.— Слѣдуетъ извѣщать о назначеніи Герцога Фріаса Посломъ въ Парижъ, Маркиза Флориды-Бланка Чрезвычайнымъ Посланникомъ въ Лондонъ, а Гг. Лопеца Пелегрина и Кано Мануэла Государственными Советниками.

21-го Февраля.

Декретомъ Королевы-Правительницы повелѣно набрать въ Испаніи 25,000 человѣкъ, для укомплектованія арміи. (Спб. В.)

23-го Февраля.

— 21-го сего мѣсяца разнесся здѣсь слухъ, что Маршалъ Жераръ отправился въ Ліонъ. Журналы Южныхъ департаментовъ наполнены извѣстіями о собраніи войскъ въ Ронскомъ департаментѣ. Полки изъ Авиньона, Марсели, Гренобля, Макона и Страсбурга выступили въ Ліонъ, а другіе заняли ихъ мѣста.

— Рѣшеніемъ суда отъ 21-го сего мѣсяца уничтоженъ секвестръ, который былъ наложенъ на имѣніе Шамборъ, и Бордосскій Герцогъ призналъ дѣйствительнымъ онаго владѣльцемъ.

— *Sentinelle des Pyrénées* увѣдомляетъ изъ Мадрида отъ 8-го сего мѣсяца: „7-го настоящаго Февраля Полиція открыла новый заговоръ. Намѣревались освободить приговоренныхъ къ смертному наказанію Королевскихъ волонтеровъ и среди восклицианій: да здравствуетъ Карль VI! заставить жителей предмѣстій къ принятію стороны претендента. Увѣдомленная о томъ Полиція приняла надлежащія мѣры. Разогнаны собравшіяся толпы, арестованы виновные, и ни что болѣе не возмущало спокойствія.“

— Пишутъ изъ Байонны отъ 18-го сего мѣсяца, что 80 вооруженныхъ Карлистовъ изъ Португалии осмѣлились выѣхать на берегъ въ окрестностяхъ *Tuy*. Ихъ отразили силою и одного Полковника, переодѣтаго въ монашескую рясу, взяли въ пленъ. Найдены при нихъ въ большомъ количествѣ прокламаціи Карлистовъ. Приказано Архіепископу Толедскому удалиться немедленно изъ Испаніи въ Римъ.

— По письмамъ изъ Сантьяго отъ 31-го Января, *Донъ-Мигуэль* имѣть только 5,000 войска. 28-го Января, когда онъ дѣлалъ ему смотръ, число онаго составляло еще 8,000 человѣкъ. Бѣгство и послѣдствія сраженія при *Пернесѣ* весьма уменшили его армію въ продолженіе трехъ дней.

26-го Февраля.

Монитеръ сообщаетъ: „25-го сего мѣсяца по утру собрались разныя толпы у воротъ Св. Мартина; одинъ изъ числа ихъ, взойдя на возвышеніе, началъ читать журналъ: *le Populaire*. Однако же не смотря на его сопротивление, онъ взять былъ немедленно подъ арестъ; нѣсколько другихъ лицъ также арестовано.“

— Письмо изъ Тулона отъ 18-го сего мѣсяца увѣдомляетъ: „Генераль-Майоръ по Морской части въ Тулонскомъ портѣ, Контр-Адмиралъ *Maccie-de-Clerval*, назначенъ Начальникомъ Левантской эскадры.“

— Австрійскій и Англійскій Посланники 22-го се-

odbywaj± siê uk³ady, dla ukoñczenia których, potrzeba bieglego po¶rednika.

— W tej± gazecie wydrukowane: ju¿ ukoñczony s¹d nad ochronikami Królewskimi w Madrycie. 75 z nich skazano na smierc, a pozosta³ych na roboty ciêzkie do konca ¶ycia.

— Projekt do prawa o ukaraniu Francuzów za przestępstwa, jakich się dopuścili w Lewancie i w krajach Bartaryjskich, został przyjęty na wczorajszym posiedzeniu Izby Parów, większością 110 przeciw 5 głosów. Cała ustanowiona składa się ze 33 artykułów. Dalej rozpoczęły się rozprawy o projekcie do prawa, względem roznoszących książki i gazety, o którym mówił tylko hr. Molnosier. Chociaż ustanowiona wydaje się mu słabą i niedostateczną, wszelako gotow jest podać swój głos na rzecz tego średzka, będąc przekonanym, jak nieodbiicie było potrzebną, zapobiedz codziennemu rozszerzaniu pism bezwystydnych i potwarzających, prawo zostało przyjęte większością 121 przeciw 8 głosów. Po czym załatwiono pensje dla wdow po PP. Jourdan i Decan. Posiedzenie zakoñczyło się o godzinie 4 po południu.

Dnia 16.

Poseł Angielski miał wczoraj naradę z Ministrem Spraw Zagranicznych i Posłem Pruskim.

Powiadają, iż Rząd Belgii, podał gabinetowi Francuzkiemu notę, w której się uskarża na wniesiony do Izby deputowanych projekt do prawa o cłach.

Na miejsce zmarłego P. Heno de Mussi, doktor *Orfila* został mianowany Członkiem Rady Szkół dla pospolitwa.

Mianowanie P. Ewarysta Perez de Castro posłem Hiszpańskim w Rzymie, potwierdzone jest przez wyrok wydrukowany w Madryckiej Gazecie Dworu pod d. 4 b. m. Taż gazeta donosi o mianowaniu Księcia *Frias*, posłem do Paryża; Markizę *Florida Blanca* nadzwyczajnym posłem do Londynu, a PP. Lopez Pelegrina i Capo-Manuela, Radzicami Stanu.

Dnia 21.

Wyrokiem Królowej Rejentki postanowiono zaćiągnąć w Hiszpanii 25,000 rekruta dla dozupełnienia wojska. (G. S. P.)

Dnia 25.

Dnia 21 b. m. rozeszła się pogłoska, iż Marszałek Gérard wyjechał do Lugdunu. Dzienniki południowych departamentów są napełnione szczegółami o ściąganiu się wojska ku departamentowi Rhone. Półki z Awenionu, Marsylia, Grenoble, Macon i Straßburga wyszły do Lugdunu, a inne na ich miefsce przybyły.

— Wyrokiem sądowym dnia 21 b. m. zniesiony został sekwestr, włożony na majętność Chambord i uznałno Księcia Bordeaux za prawego jey posiadacza.

— *Sentinelle des Pyrénées* donosi z Madrytu pod d. 8 b. m., „Dnia 7 lutego policya odkryła nowy spisek. Chciano uwolnić ochroników rojalistowskich na śmierć skazanych, i wśród okrzyków: Niech żyje Karol V! skłonić mieszkańców przedmieścia do oświadczenie się za pretendentem. Uwiadomiona o tem policya, użyła stosownych środków. Rozproszo kilka tłumów, aresztowano winnych, i spokoyność nie była już przerwana.“

— Donoszą z Bajonny pod dniem 18 b. m., iż 80 uzbójnych Karolistów z Portugalii odważyły się wylądować w okolicy *Tuy*. Odparto ich i pewnego Pułkownika, przebranego w habit zakonny, wzięto w niewoli. Znaleziono przy nim bardzo wiele odezw karolistowskich. Arcy-Biskupowi Toledońskiemu kazano niezwłocznie oddalić się z Hiszpanii i wyjechać do Rzymu.

— Według listów z Santarem pod dniem 31 Stycznia, *Don Miguel* ma jeszcze tylko 5,000 wojska. Gdy dnia 28 Stycznia odprawił jego przegląd, wynosiło jeszcze 8,000 ludzi. Dezercja i wypadek bitwy pod *Pernes* zmieniły tak znacznie armię jego w przeciągu 3 dni.

Dnia 26.

Monitor zawiera: „Dnia 23 b. m. zrana zebrało się kilka grup ludzi przy bramie *Saint-Martin*; jeden mężczyzna wstąpił na kamień narożny i zaczął czytać dziennik „*le Populaire*“. Mimo oporu został wkrótce uwieziony, aresztowano także kilka innych osób.

— List z Tuluonu pod d. 18 b. m. wyraża: Kontradmiral *Massieu de Clerval*, Maior ieneralny marynarki w porcie tuluńskim; został mianowany dowódcą eskadry w Lewancie.

— Posłowie austriacki i angielski mieli d. 22 b. m.

3

то мѣсяца имѣли частную аудиенцію у Короля. На другой день предсѣдательствовалъ Король въ Совѣтѣ Министровъ. Засѣданіе Совѣта продолжалось около четырехъ часовъ. Вчера Король даваль аудиенцію Предсѣдателю Палаты Депутатовъ, а послѣ самъ присутствовалъ въ засѣданіи Совѣта Министровъ.

— 25-го сего мѣсяца въ 11 часовъ вечера Россійскій Посланникъ, поѣтивъ Графа Аппона имѣлъ съ нимъ совѣщаніе около двухъ часовъ.

— Генералъ *Лафайетъ* совершилъ уже выздоравль. (Dz. Pow.)

Испанія. Мадридъ, 1-го Февраля.

Г. Мартинецъ дела Роза, при вступленіи своемъ въ Министерство, отказался отъ 30,000 франковъ ежегодного содержанія, назначенаго ему по званію Министра.

— На содержаніе Двора Королевы назначено до 50 миллионовъ реаловъ въ годъ; слѣдовательно 6-ю миллионами менѣе, чѣмъ было назначено Кортесами на содержаніе Двора Фердинанда VII.

— Городовая милиція Малаги распущена, по причинѣ произведенныхъ ею беспорядковъ. По послѣднимъ извѣстіямъ, тамъ произошли новые беспокойства, въ слѣдствіе коихъ Правительство вынуждено было задержать множество лицъ, и въ томъ числѣ нѣсколько солдатъ распущенной милиції. (Cнб. B.)

Италия. Римъ, 13-го Февраля.

Кавалеръ Себрегонди не хочетъ вступить въ Папскую службу; впрочемъ онъ пользуется неограниченнымъ довѣріемъ Его Святѣшества, который ничего не предпринимаетъ безъ его совѣта, и соглашается на всѣ его предложения. И дѣйствительно, Кавалеръ Себрегонди, своими розысками по всѣмъ отраслямъ здѣшней администраціи, прѣобрѣлъ такія свѣдѣнія, какихъ не имѣть ни одинъ изъ чиновниковъ Папы; а потому и предложеніе его обѣ улучшений состоянія Церковной области носятъ на себѣ отпечатокъ зрѣлаго ума. Его Святѣшество пожаловалъ ему знаки ордена Св. Георгія Большаго Креста.

— По бюджету текущаго года, сумма расходовъ превышаетъ приходъ 700,000 скуди. Для пополненія сего недостатка, необходимо будетъ осенюю прибѣгнуть къ новому займу. Сюда прибыло множество иностраннѣхъ курьеровъ, какъ полагаютъ, по Испанскимъ дѣламъ. Маршала Бурмона ожидаютъ на днѣхъ изъ Неаполя. Въ нынѣшнемъ году карнаваль былъ отмѣненъ блистательнъ.

Туринъ, 11-го Февраля.

На днѣхъ Ихъ Величества поѣтили здѣшній театръ, и были приняты съ особеннымъ восторгомъ многочисленною публикою.

— Жители тѣхъ селеній, на которыхъ 2-го и 3-го числа возмутители сдѣлали нападеніе, въ награду ихъ преданности Правительству, увѣдены въ 1834 году отъ платежа всякихъ податей. Король изъ собственныхъ своихъ денегъ взялся пополнить недостатокъ, единствующій по сему распоряженію оказаться въ суммахъ Государственного Казначейства. (Cнб. B.)

18-го Февраля.

Иностранцы Анжело Волонтери и Осипъ Боррель, принадлежавшіе къ шайкѣ, вторгнувшейся 3-го сего мѣсяца въ Ещелль были схвачены съ оружиемъ въ рукахъ, и приговорены 15-го того же мѣсяца дивизіоннымъ судомъ въ Шамбери къ позорному смертному наказанію. Приговоръ сей уже исполненъ. (Dz. Pow.)

Анкона, 14-го Февраля

Многіе изъ нашихъ купцевъ, извѣстяясь, что Россійское Правительство дозволило безпошлины ввозъ хлѣба въ гавани Чернаго моря, намѣреваются отправить на свой счетъ въ Одессу значительные грузы онаго. Делегатъ нашъ, Монсіньоръ Грасселіни, все еще находится въ Неаполѣ. Политики наши выводятъ изъ сего различныя заключенія. (Cнб. B.)

Португалия.

Лиссабонъ, 1-го Февраля.

Газета the Morning Herald увѣдомляетъ, что около 200 Англійскихъ и 156 Французскихъ солдатъ заключены, по приказанию Дона Педро, въ замкѣ Св. Георгія. (Cнб. B.)

Турция.

Константинополь, 4-го Февраля.

Мустафа Назиръ Эфенди наименованъ Агентомъ Мегмеда-Али, при Оттоманской Портѣ; за болѣзнь же Назира, сынъ его имѣлъ аудиенцію у Султана и пожалованъ почетною мантіей.

— По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Баедада, тамошній Намѣстникъ Порты, сдѣлавъ вылазку, отразилъ мятежниковъ столь удачно, что продолжавшійся донъяснѣ осада города, кажется, симъ должна вовсе прекратиться. (Dz. Pow.)

ВИЛЬНА, Типографія А. Марциновскаго. Печатаніе дозволеніе 9 марта 1834 года. Цензоръ Левъ Боровскій.

prywatne posłuchanie u Króla. Nazajutrz przewodniczył Monarcha w Radzie ministrów, która trwała blisko 4 godziny. Wczoraj dał Król posłuchanie Prezesowi Izby Deputowanych, a potem przewodniczył w radzie ministrów.

— Dnia 25 b. m. o godz. 11 wieczorem Poseł Cesarsko-rossyjski udał się do Hrabiego Appony, i naradzał się z nim przez dwie godziny.

— Jeneral Lafayette zupełnie już wyzdrowiał. (Dzien. Powsz.)

Hiszpania. Madryt 4 Lutego.

P. Martinez de la Rosa za wstapieniem do Ministerium nie przyjął 30,000 franków corocznej pensji, naznaczonych dla Ministra.

— Na utrzymanie Dworu Królowej przeznaczono na rok do 50 milionów realów; ztąd o 6 milionów mniej, jak było postanowionem przez Kortezów na utrzymanie Dworu Ferdynanda VII.

— Milicja miejska Malagi rozwiązała, z przyczyny kroków porządkowi publicznemu przeciwnych, jakich się dopuściła. Podług ostatnich wiadomości nowe tam zaszły zaburzenia, skutkiem których Rząd był przemuszony wziąć pod straż wiele osób, a w liczbie ich niemało żołnierzy rozwiązań milicji. (G. S. P.)

Wrocław.

Rzym dnia 15 Lutego.

Kawaler Sebregondi, nie chce przyjać służby u Papieża, lecz z resztą zupełnie posiada zaufanie Jego Świątobliwości, który niczego nie przedsiębierze bez jego rady i zgadza się na wszystkie jego przełożenia. W rzeczy samej Kawaler Sebregondi przez roztrząsania wszystkich gałęzi zarządu tutejszego, nabył takich wiadomości, jakich nie ma żaden z urzędników Papieżkich, a ztąd i plany jego o przyprowadzeniu do lepszego stanu Państwa Kościelnego, noszą na sobie cechę dojrzałej rozwagi. Jego Świątobliwość, dał mu order Św. Jerzego wielkiego krzyża.

— Według budżetu na rok bieżący, summa wydatków przewyższa dochód o 700,000 szkudów. Dla zastąpienia niedostającego ilości, nieodbić potrzeba będzie w jesieni uciec się do nowej pożyczki. Tu przybyło wielu gońców zagranicznych, jak wnoszą, w sprawach Hiszpańskich. W tych dniach oczekują z Neapolu Marszałka Bourmont. W tym roku karnawał był nie-wypowiedzianie świętny.

Turyn dnia 11 Lutego.

Temi duiami, NN. KK. Ichmość odwiedzili tutyszy teatr, i byli przyjęci ze szczególniejszym uniesieniem licznie zgromadzonej publiczności.

— Mieszkańcy wiosek, na które dnia 2 i 3 b. m., burzyciele spokoynosci napadli, w nagrodę swej ku Rządowi wierności, zostali uwolnieni na rok 1834 od płatienia wszelkich podatków. Król z własnych swych pieniędzy, postanowił zapłacić uszczerbek, jaki skutkiem owego rozporządzenia musi nastąpić w summach Podskarbstwa Państwa. (G. S. P.)

Dnia 18.

Angelo Volonteri i Józef Borrel, obadwa cudzoziemcy, którzy należeli do bandy, która dnia 3 b. m. wtargnęła przy les Echelles, i których tam z bronią w ręku schwytano, zostali dnia 15 b. m. wyrokiem sądu dywizyjnego w Chambery skazani na śmierć haniebną. Wczoraj wykonano ten wyrok. (Dz. Powsz.)

Ankona dnia 14 Lutego.

Wielu naszych kupców, powiązanych z wiadomości, iż Rząd Rossyjski dozwolił przywozu bez żadnej opłaty, zboża do portów na morzu Czarnym, ma zamiar wysłać na swój rachunek do Odessy znaczne jego ładunki. Nasz delegat Monsignor Grasselini, ciągle jeszcze znajduje się w Neapolu. Z tego politycy nasi wypowiadają rozliczne wnioski. (G. S. P.)

Portugalia.

Lisbona dnia 1 Lutego.

Gazeta Morning Herald zawiadamia, iż koło 20 Angielskich i 156 Francuskich żołnierzy zamknięto w zamku Św. Jerzego, na rozkaz Don Pedra. (G. S. P.)

Turcja.

Stambuł dnia 4 Lutego.

Mustafa Nazir Efendi został mianowany ajentem Mehmeda Alego przy Porcie Ottomańskim, że zaś teraz jest chory, przeto syn jego miał posłuchanie u Sultana i został udarowany płaszczem honorowym.

— Według najświezszych doniesień z Bagdadu, tamochny Namieſnik Porty, uczyniwszy wycieczkę, odpędził powstańców, tak, iż można mniemać, że wspomniane miasto jest uwolnione od dotychczasowego oblężenia. (Dzien. Powsz.)